

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122209980
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4122209980.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudkýň JUDr. Denisy Šaligovej a JUDr. Márie Malíkovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, D. - E., o zaplatenie sumy 16 436,94 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 26. júna 2024, č. k. 12Csp/174/2022-231, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 26. júna 2024, č. k. 12Csp/174/2022-231 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16 436,94 eura s 8 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 14 165,87 eura od 11.08.2021 do zaplatenia a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 398,37 eura a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a žalobcovi priznal náhradu trov konania ako aj trov odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinná zaplatiť žalovaná s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 1, § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 5, 9, § 54 ods. 1, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2, § 565, § 566 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“).

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak prvoinštančný súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou doručanou súdu dňa 05.10.2022 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 16 436,94 eura s príslušenstvom, čo odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.08.2021 mu postupca - Československá obchodná banka, a.s. postúpil pohľadávku voči žalovanej, ktorá s ním uzatvorila úverovú zmluvu dňa 24.09.2008, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 500 000.- Sk (16 596,96 eura), žalovaná sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach po 126,80 eura, úrok bol dohodnutý vo výške 7,49 % ročne. Žalovaná nesplácala úver riadne a včas, výzvou zo dňa 27.09.2019 evidoval omeškané splátky vo výške 540,42 eura, postupca vyhlásil mimoriadnu

splatnosť úveru ku dňu 10.11.2019. Pohľadávka v sume 16 436,94 eura pozostáva z istiny vo výške 12 190,14 eura, úroku vo výške 1 975,73 eura, úroku z omeškania vo výške 2 246,07 eura a poplatkov vo výške 25 eur.

4. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie a po zistení skutkového a právneho stavu konštatoval nasledovné skutočnosti. V danom prípade právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o úvere, ide však o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. OZ ako aj ustanovenia osobitného Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 23a) ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka použijú primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok KS Žilina z 30.09.2010 sp. zn. 9Co 312/2010, rozsudok KS Žilina z 13.10.2010 sp. zn. 7Co 284/2010). Podľa názoru súdu prvej inštancie ide o spotrebiteľskú zmluvu. Žalovaná neuzatvárala zmluvu ako podnikateľ, peniaze neboli poskytované pre podnikateľské účely. Spory týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľských úveroch sú občianskoprávnymi vecami a podstata vzťahu založeného poskytnutím spotrebiteľského úveru je občianskoprávna (uznesenie Krajského súdu č. k. 6Co/56/2011-86 z 29.03.2011).

5. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že ako prvú riešil otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. K tomu súd uviedol, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, konkrétne písomnou výzvou zo dňa 27.09.2019 a písomnou výzvou označenou ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 12.11.2019, pričom obe výzvy boli doručené žalovanej do vlastných rúk ako vyplýva z pripojených doručeníek. Ustanovenie Zákona o bankách vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, čo bolo v danom prípade v konaní preukázané jednak prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu, a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku, čo bolo preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu. Žalobca v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanej, pričom oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Výzva zo dňa 27.09.2019 bola žalovanej doručovaná do vlastných rúk dňa 02.10.2019, listom zo dňa 12.11.2019 vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom a to ku dňu 10.11.2019. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovanej doručované do vlastných rúk dňa 15.11.2019. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, žalovaná bola v omeškaní so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace, keďže sa jednalo o dlžnú sumu omeškaných splátok 540,42 eura ku dňu 26.09.2019. Žalovaná bola vyzvaná na doplatenie v lehote nie kratšej ako 15 dní, svedčí o tom výzva zo dňa 27.09.2019. Následne právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 12.11.2019. Žalovaná bola upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, bola v omeškaní so splátkami viac ako tri mesiace.

6. Výzvou zo dňa 27.09.2019 označenou ako posledná výzva na úhradu pohľadávky bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy, nakoľko táto dlžná suma nebola zo strany žalovanej uhradená, výzvou zo dňa 12.11.2019 bol úver zosplatený. Zo zmluvy vyplýva, že splátky boli splatné vždy k 10-temu dňu v kalendárnom mesiaci. Zosplatenie je zo dňa 12.11.2019, tak splátka, ktorá predchádza zosplateniu po dobu troch mesiacov, je splátka splatná dňa 10.08.2019, len pre túto splátku mohla byť vyhlásená mimoriadna splatnosť. S poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplateniu, nie je podmienkou platnosti predčasného zosplatenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť uviesť v zosplatení konkrétnu splátku zákon veriteľovi neukladá. Súd prvej inštancie teda konštatoval, že úver bol zosplatený pre splátku splatnú dňa 10.08.2019.

7. Následne sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania, pričom dospel k záveru, že zo strany žalovanej nebola námietka premlčania vznesená dôvodne. Premlčacia doba vo vzťahu k celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok. V danom prípade súd poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a uviedol, že v spotrebiteľských vzťahoch plyní premlčacia doba až prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu, čo je deň nasledujúci po splatnosti splátky bezprostredne predchádzajúcej úkonu zosplatenia veriteľa. Konkrétne v prejednávanej spore došlo k zosplateniu ku dňu 12.11.2019 pre nezaplatenie splátky splatnej 10.08.2019 a premlčacia lehota teda začala plynúť dňom 11.11.2019, pričom žaloba bola súdu doručená dňa 05.10.2022, teda v trojročnej premlčacej dobe, a teda nárok žalobcu premlčaný nie je. Veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ), čo znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, a teda premlčacia doba pri zosplatení nezávisí od vôle veriteľa. Premlčacia doba tak začala plynúť odo dňa 11.11.2019 a uplynula by 11.11.2022. Uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný ani len v jeho časti. K uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo podaním zo dňa 12.11.2019 a v zmysle § 565 OZ tak mohlo dôjsť len v prípade, ak to bolo medzi stranami dojednané, čo bolo v konaní preukázané a zároveň pre nesplnenie splátky splatnej dňa 11.08.2019 v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo zároveň v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ, pretože v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v dlhšom ako 3 mesačnom omeškaní s platením splátok a súčasne bola upozornená na možnosť uplatnenia tohto práva. Žalobca využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 12.11.2019, a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 10.08.2019. Zosplatenie dlhu tak nastalo pre túto splátku, ktorá o viac ako tri mesiace predchádzala zosplateniu, avšak premlčanie začalo plynúť až prvý deň nasledujúci po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, pre nesplnenie ktorej sa právo podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ uplatnilo. Nárok bol uplatnený na súde v rámci premlčacej doby, pričom k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre splátku 10.08.2019 a všetky splátky splatné do budúcnosti, t. j. od 10.09.2019 sa stali splatnými a nárok žalobcu nie je možné považovať za premlčaný ani len čiastočne, a keďže žaloba bola podaná v rámci premlčacej doby, nie je potrebné zohľadňovať zákon č. 62/2020 Z. z. v rámci ktorého sa premlčacia doba predlžovala o 76 dní.

8. Žalobca si od žalovanej uplatňoval zaplatenie sumy 16 436,94 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 12 190,14 eura, úrokov vo výške 1 975,73 eura, úrokov z omeškania vo výške 2 246,07 eura a poplatkov vo výške 25 eur. Uvedená suma nebola v konaní sporná, nebola žalovanou namietaná a vyplýva z dôkazov predložených žalobcom. Konkrétne táto suma bola špecifikovaná v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok a vyplýva aj z predloženého prehľadu splátok a úhrad. Z uzatvorenej zmluvy bolo žalovanej jasné k čomu sa zaviazala, aké povinnosti pre ňu zo zmluvy vyplývajú, že je povinná úver splácať v 274 mesačných splátkach po 126,80 eura, úroková sadzba 7,49 % ročne predstavovala odmenu pre veriteľa za požičanie finančných prostriedkov spotrebiteľovi pri poskytnutí úveru. Neznamená však celkové náklady za úver, zmluva obsahovala všetky podstatné náležitosti, obsahovala údaje o RPMN aj priemernej RPMN, úroková sadzba nebola dojednaná v neprímernej výške a zodpovedala priemernej úrokovej miere z úverov obchodných bánk v roku 2008 ako je možné zistiť zo stránky NBS. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 16 436,94 eura s 8 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 14 165,87 eura od 11.08.2021 do zaplatenia a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 398,37 eura a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Čo sa týka úroku z omeškania s účinnosťou do 31.01.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa § 10c prechodných ustanovení k úprave účinnej od 01.02.2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 11.08.2021, t. j. dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky. Žalobca si od žalovanej uplatňoval aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky, na ktoré má nárok a to s poukazom na ustanovenie § 121 ods. 3 OZ titulom vykonaného úkonu právnej služby - predžalobnej výzvy podľa § 13a ods. 1 písm. d/ v spojení s § 10 ods. 1, § 15 písm. a/ a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to v celkovej výške 398,37

eura s DPH, pozostávajúce z jedného úkonu právnej služby po 384,41 eura s DPH a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby po 13,96 eura s DPH za rok 2022.

9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, rovnako aj čo sa týka trov odvolacieho konania, vo veci mal žalobca plný úspech, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovie, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalobca, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane, teda žalovanej, a v konaní neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti, ani dôvody hodné osobitného zreteľa, a to ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 1, 2 CSP rozhodol súd len o nároku na náhradu trov konania a o výške bude rozhodovať samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

10. Proti tomuto rozhodnutiu podala včas odvolanie žalovaná navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobu zamietol. V podanom odvolaní žalovaná poukázala na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Namietala, že rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces. Uvedené rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci. Interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom tento odklon nie je nijako zdôvodnený. Súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiada s námietkou žalovanej ohľadne zosplatnenia úveru. Má za to, že súd pochybil pri tomto úkone, keď neurčil zosplatnenie úveru za neplatné. Žalovaná uviedla, že zosplatnenie je neplatné a to z toho dôvodu, že právny predchodca žalobcu neposlal riadnu výzvu, ktorá by obsahovala obligatórnu špecifikáciu (identifikáciu) splátky, s ktorou je žalovaná v omeškaní a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Výzva zo dňa 27.09.2019 takúto špecifikáciu (identifikáciu) neobsahuje, teda neobsahuje, s ktorou splátkou je žalovaná v omeškaní. Vo výzve sa píše, že žalovaná je v omeškaní viac ako s tromi splátkami, a to v sume 540,42 eura. A ak nezaplatí túto omeškanú sumu do 15 dní, tak jej bude úver zosplatnený. Keďže žalovaná danú sumu nezaplatila, právny predchodca žalobcu jej úver zosplatnil. Žalovaná má za to, že je neplatné zosplatnenie úveru a z tohto dôvodu žalobca ani nie je aktívne vecne legitimovaný. Na podporu svojich tvrdení žalovaná poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Žilina zo dňa 23.01.2024, sp. zn. 13Csp/58/2023. Keďže nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platné ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vznikutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore. Záverom namietala, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, čo žalovaná namietala v obhajobe. Vyplýva to aj z rozsudku, v ktorom sa píše, že čo uviedol právny zástupca žalobcu na pojednávaní, a tak súd rozhodol o všetkom čo povedal právny zástupca žalobcu.

11. Žalobca k žalovanej podanému odvolaniu uviedol, že ku všetkým namietaným skutočnostiam podal súd vyjadrenie, ktoré následne aj riadne odôvodnil. Žalobca má za to, že dostatočne objasnil všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie súdu, pričom ku svojim tvrdeniam predložil všetky potrebné dôkazy. Uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach a odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, keďže sa s ním stotožňuje.

12. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou stranou (§ 359 CSP), malo zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, keďže neboli splnené podmienky na potvrdenie ani zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia.

13. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 385 ods. 1 CSP, na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 300 CSP, na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak.

14. Odvolací súd na tomto mieste uvádza, že predmetnému rozsudku (ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania) predchádzal skorší rozsudok súdu prvej inštancie, keď súd prvej inštancie prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 26. júna 2024, č. k. 12Csp/174/2022-231 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16 436,94 eura s 8 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 14 165,87 eura od 11.08.2021 do zaplatenia a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 398,37 eura a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň žalobcovi priznal aj nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v plnej výške. Na odvolanie žalovanej tunajší súd, ako odvolací súd, uznesením zo dňa 17. apríla 2024, č. k. 5CoCsp/10/2013-186 tento rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení vyslovil záväzný právny názor, ktorý súd prvej inštancie rešpektoval. Následne súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom, ktorý je predmetom tohto odvolacieho prieskumu.

15. V danom prípade pri rozhodovaní o podanom odvolaní žalovanej proti prvoinštančnému rozsudku zo dňa 26. júna 2024, č. k. 12Csp/174/2022231 odvolací súd nevychádzal z potreby takého právneho posúdenia, že súčasťou obsahových náležitostí výzvy pred zosplatnením má byť špecifikovaná splátka, pre ktorú veriteľ mieni zosplatiť celý úver, a preto bez potreby meniť správne zistený skutkový stav súdom prvej inštancie, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Zmena právneho názoru odvolacieho súdu v otázke platného mimoriadneho zosplatnenia v spojení s aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu pramenila z neskoršieho judikatúrneho ustálenia uvedenej otázky Najvyšším súdom Slovenskej republiky.

16. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne posúdil zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou zo dňa 24.09.2008 ako spotrebiteľský, pretože bol uzavretý medzi osobou, ktorá v rámci svojej podnikateľskej činnosti v čase uzavretia zmluvy poskytovala úvery (právny predchodca žalobcu) a fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý úver mimo rámca akejkoľvek obchodnej či inej podnikateľskej činnosti (žalovaná). Žalovaná mala v zmysle ustanovení zákona v danom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a z titulu tohto postavenia požívala zákonom poskytnutú všeobecnú ochranu v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ.

18. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd po zrušení a vrátení veci (sporu) na ďalšie konanie v novom rozhodnutí odstránil odvolacím súdom vytýkané nedostatky v tom rozsahu, že sa bližšie

zameral na určenie splátky, pre ktorú mal byť úver predčasne zosplatnený, čo implicitne znamená, že nepreveroval splátku uvedenú vo výzve veriteľa (predchodcu žalobcu), pretože výzva takú splátku neobsahovala. Dôsledok absencie splátky vo výzve veriteľa zároveň ale znamená, že v tejto časti vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že v danom konaní došlo k platnému mimoriadnemu zosplatneniu úveru podľa § 565 v spojení s 53 ods. 9 OZ. Následne tak bolo nesprávne aj konštatovanie, že vzhľadom na preukázanie platného mimoriadneho zosplatnenia úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ bol žalobca aktívne vecne legitimovaným na podanie žaloby z dôvodu splnenia všetkých podmienok daných ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

19. Preskúmvacia činnosť odvolacieho súdu spočíva všeobecne v tom, že odvolací súd skúma, či rozhodnutie súdu prvej inštancie vyhovuje právu, procesnému alebo hmotnému, pričom vychádza zo skutkového podkladu, ktorý bol základom rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vzhľadom k uvedenému súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 383 CSP odvolací súd v rámci tohto odvolacieho konania neprehodnocoval skutkové zistenia súdu prvej inštancie, pretože tieto prvoinštančný súd prešetril dostatočne a správne. Odvolací súd dané skutkové zistenia súdu prvej inštancie len inak právne vyhodnocoval. Dodáva, že v konaní bolo použitie právneho posúdenia právnym predpisom ohľadne výzvy veriteľa už použité skôr.

20. Odvolací súd uvádza, že podľa ustanovenia § 565 OZ, ak ide o splnenie dlhu v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo určené v rozhodnutí súdu. Právo na zaplatenie celej pohľadávky (strata výhody splátok) môže veriteľ využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Úprava straty výhody splátok v spotrebiteľských zmluvách podľa § 565 OZ vytvárala v praxi neprimerané situácie a viedla často k zneužitiu právneho postavenia veriteľa, ak sa dlžník oneskoril čo i len o jeden deň so zaplatením jednej alebo viacerých splátok, ktoré sa stali splatnými, v dôsledku čoho zákonodarca pristúpil k prijatiu osobitnej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 53 ods. 9 OZ.

21. Možnosť predčasne zosplatniť spotrebiteľský úver v zmysle § 565 OZ je upravená v § 53 ods. 9 OZ s tým, že pre platné zosplatnenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to: (i.) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, (ii.) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípadne celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, (iii.) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a (iv.) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní, (v.) uplatniť právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru do splatnosti najbližšej splátky úveru. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru.

22. Predčasné zosplatnenie úveru je podstatným zásahom do práv a povinností zmluvných strán, keď veriteľovi vzniká právo žiadať, a na druhej strane dlžníkovi vzniká povinnosť uhradiť celý zostatok úveru naraz. Uvedené právo veriteľa však nenastupuje automaticky a je podmienené riadnym uplatnením zo strany veriteľa. Vzhľadom na závažnosť následkov spojených so zosplatnením dlhu, je potrebné, aby takýto právny úkon bol preukázateľne doručený dlžníkovi, teda aby bolo preukázané, že sa oznámenie o zosplatnení dostalo do jeho dispozičnej sféry. V prípade, že nedošlo k splneniu stanovených podmienok, nie je možné hovoriť o platnom vyhlásení dlhu (úveru) za predčasne splatný.

23. Otázka vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola vyhodnocovaná počas konania. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.06.2024 sp. zn. 5Cdo 197/2022, ktorý v rámci rozhodnutia síce primárne riešil otázku premlčania, ale uviedol okrem iného, že „účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ je s poukazom na § 53 ods. 9 OZ podmienená tým, že veriteľ pred uplatnením práva požadovať splnenie celého dlhu upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na to, že toto právo využije; bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie uvedeného práva neúčinné. Z druhej vety ustanovenia § 565 OZ vyplýva, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, a to až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 OZ). Ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva)

presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh.“ A zároveň tiež uviedol, že „ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený.“ (porovnaj tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo 188/2023, 6Cdo 15/2023).

24. Odvolací súd aj vzhľadom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, ktorého judikatúra (viď vyššie) výslovne uvádza potrebu špecifikácie splátky úveru vo výzve pred zosplatením úveru podľa § 53 ods. 9 OZ, poukazuje tiež na prijaté závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre konajúceho sa dňa 08.04.2025, že vo výzve na zaplatenie v zmysle § 53 ods. 9 OZ musí byť špecifikovaná splátka, pre ktorú sa dlh zospláťuje. Okrem iného sa kolégium zhodlo aj na názore, že zosplateniu úveru musí predchádzať samostatná výzva – upozornenie o omeškaní dlžníka s konkrétnou výškou splátky a dátumom jej splatnosti, nepostačuje len uviesť celý dlh.

25. Odvolací súd uvádza, že súd môže svoj právny názor zmeniť a nie je ním bez ďalšieho viazaný, pretože v tomto prípade bolo právo nachádzané rozhodnutiami (a ustálenou judikatúrou) Najvyššieho súdu SR, ktoré rešpektoval.

26. Odvolací súd tak v kontexte uvedených skutočností dáva do pozornosti výzvu zo dňa 27.09.2019 (č. I. 45), v ktorej bolo uvedené, že je žalovaná ku dňu 26.09.2019 v omeškaní splátok vo výške 540,52 eura. Súd prvej inštancie zisťoval, pre ktorú splátku došlo k zosplateniu, pričom nevyhodnocoval splátku, ktorá bola označená vo výzve veriteľa. Ani nemohol takú splátku vyhodnocovať, pretože vo výzve veriteľa nebolo uvedené, pre ktorú konkrétnu splátku sa žalovaná dostala do omeškania. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR a skutočností zistiteľných z dokazovania súdom prvej inštancie odvolací súd vyhodnotil výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ v tom rozsahu, či spĺňa náležitosti kvalifikovanej výzvy. Právny úkon, akým je zosplatenie celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splátky, musí obsahovať okrem iného aj dôležitý údaj, a to identifikáciu tej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatiť, je nejasný, a teda neurčitý, pretože vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty 3 mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa. Odvolací súd zároveň dodáva, že pohľadávka žalobcu sa nestáva automaticky splatnou v dôsledku nezaplatenia niektorej splátky, ale len v dôsledku vyhlásenia jednostranného právneho úkonu, a to vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru s jasnou formuláciou, že veriteľ (žalobca) tak činiť pre nezaplatenie konkrétnej splátky v dohodnutej lehote, so žiadosťou o zaplatenie celého dlhu. Takýto záver z výzvy zo dňa 27.09.2019 jednoznačne nevyplýva. Inými slovami, bez uvedenia identifikácie konkrétnej splátky, pre ktorú sa žalovaná dostala do omeškania a ktorá by teoreticky mala zakladať dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, nie je možné považovať za kvalifikovanú výzvu a tento právny úkon je tak neurčitý a neplatný v súlade s ust. § 37 ods. 1 OZ.

27. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Pokiaľ ide o skúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, odvolací súd uvádza, že v danom konaní teda nie je možné dospieť k záveru o platnom mimoriadnom zosplatení úveru,

resp. o platnom vyhlásení dlhu (úveru) za predčasne splatný, ako to predpokladá § 53 ods. 9 OZ. To znamená, že pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia medzi právnym predchodcom žalobcu (Československá obchodná banka, a.s.) a súčasným žalobcom (EOS KSI Slovensko, s.r.o.) nebola v čase postúpenia splatná. Uvedené znamená, že absentoval spôsobilý predmet prevodu (postúpenia) predmetnej pohľadávky, čo so sebou viaže v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu, t. j. postúpenia. Keďže zmluva o postúpení pohľadávok je neplatným právnym úkonom, nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v danom spore.

29. Vzhľadom k hore uvedeným právnym záverom odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 ods. 2 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v spore.

30. Vzhľadom na tú skutočnosť, že odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania ako o závislom výroku (§ 396 ods. 2 CSP). Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania je potrebné premietnuť celý úspech strany v spore, ktorý závisí od rozhodnutia, ktorým odvolací súd rozhodol o zmene. Odvolací súd v danej veci uvádza, že v sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strane, ktorá mala vo veci úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane (§ 255 CSP). Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného návrhu a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Na strane žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným návrhom, t. j. ak sa žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Odvolací súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, pretože žaloba bola pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie v celom rozsahu zamietnutá. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 10 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).